

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Janem Čížkem ve věci

žalobkyně: **Z. K.**, narozená dne X,
bytem U D., Č. B.,
zastoupená advokátem JUDr. Františkem Vyskočilem, Ph.D.,
sídlem Voršílská 10, Praha 1,

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**,
sídlem Křížová 1292/25, Smíchov, Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 1. 2017, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 4. 1. 2017, č. j. X, **se zrušuje a věc se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je **povinna zaplatit** žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku ve výši **4 719 Kč** k rukám jejího zástupce advokáta JUDr. Františka Vyskočila, Ph.D., do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002, soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), soudu doručitou dne 20. 2. 2017, domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované, kterým byly zamítnuty její námitky a potvrzeno předchozí rozhodnutí žalované ze dne 26. 10. 2016, č. j. X (dále jen

Shodu s prvopisem potvrzuje A. S.

„prvoinstanční rozhodnutí“). Tímto prvoinstančním rozhodnutím žalovaná zamítla žádost žalobkyně o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení jejího zdravotního stavu pro nesplnění podmínek ustanovení § 39 odst. 2 písm. b) a c) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť dle posudku OSSZ Kolín ze dne 6. 9. 2016 byla žalobkyně shledána i nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění.

2. Žalobkyně v žalobě předně shrnula dosavadní průběh řízení a namítla, že nesouhlasí s posouzením svého zdravotního stavu ze strany žalované, dle kterého poklesla její pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze o 40 %. Svůj nesouhlas odůvodnila žalobkyně tím, že žalovanou nebyla dostatečně vzata v potaz skutečnost, že se od března roku 2016 až do současnosti stále nachází v pracovní neschopnosti v návaznosti na léčbu dřívějšího onkologického onemocnění, v důsledku kterého u ní došlo zejména k postižení plic a je tak omezena ve své pracovní schopnosti pro dlouhodobé respirační potíže. Nedostatečný ohled byl rovněž přisouzen souvisejícímu psychiatrickému onemocnění žalobkyně, které je aktuálně hodnoceno jako středně těžká deprese. Dostatečný důraz nebyl kladen ani na aktuální výsledky zdravotních vyšetření odborných lékařů, u nichž se léčí a kteří navrhuji posouzení jejího zdravotního stavu jako invaliditu třetího stupně.
3. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě uvedla, že se v předmětné věci jedná o dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a v takovém případě je ve správním řízení vázána odborným lékařským posouzením. S ohledem na námitky žalobkyně navrhla provedení důkazu posudkem příslušné posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „zákon č. 582/1991 Sb.“).
4. Během ústního jednání dne 21. 6. 2018 setrvali účastníci na svých stanoviscích.
5. Krajský soud v Praze na základě včas podané a přípustné žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu napadených výroků a uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), jimiž je vázán. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
6. Ze správního spisu v dané věci soud ověřil, že žalobkyně dne 3. 8. 2016 požádala o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení jejího zdravotního stavu. Žalovaná rozhodnutím ze dne 26. 10. 2016, č. j. 615 126 1479, žádost zamítla. Vycházela přitom z posudku, který vypracovala OSSZ Kolín (posudek ze dne 6. 9. 2016, posuzující lékař MUDr. J.). Podkladem pro vypracování posudku byla zdravotní dokumentace ošetřující lékařky žalobkyně MUDr. B. ze dne 15. 8. 2016, profesní dotazník ze dne 18. 8. 2016 a nálezy odborných lékařů (MUDr. P., MUDr. B. a MUDr. J.). Na základě těchto podkladů dospěl posudek OSSZ k závěru, že je u žalobkyně dán stav po onkologickém léčení jejího lymfomu s postižením plic, dále u ní přetrvává únava a dráždivý kašel a pokračuje terapie na psychiatrické ambulanci pro generalizovanou úzkostnou poruchu. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je dle posudku zdravotní postižení uvedené pod položkou 1b, odd. A, kapitoly II přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, s poklesem pracovní schopnosti 25 %, tj. novotvary s lehkým

funkčním postižením. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu žalobkyně se podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky došlo ke zvýšení této hodnoty o 10 %, celkově tak činí 35 %.

7. Proti tomuto rozhodnutí žalované podala žalobkyně dne 21. 11. 2016 námitky, v nichž nesouhlasila s posouzením svého zdravotního stavu. V rámci řízení o námitkách pak žalovaná nechala zpracovat posudek oddělením své lékařské posudkové služby. Podle tohoto posudku (ze dne 14. 12. 2016, č. j. X), jde u žalobkyně o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který má vliv na pokles její pracovní schopnosti. Za hlavní příčinu považuje stav po onkologické léčbě maligního lymfomu s postižením plic ve smyslu post radiační fibrózy a opakovanými zánětlivými ložisky v postiženém parenchymu. V reakci na závažné somatické onemocnění se u žalobkyně vyvinula středně těžká depresivní porucha při generalizované úzkostné poruše. Zdravotní stav žalobkyně byl lékařkou ČSSZ hodnocen shodně s prvoinstančním posouzením, avšak lékařka ČSSZ zdravotní stav žalobkyně podřadila pod položku 1c nikoli 1b, odd. A, kapitoly II. citované vyhlášky, tj. novotvary se středně těžkým funkčním postižením. Ke změně klasifikace zdravotního postižení žalobkyně lékařka žalované přistoupila v důsledku kladení většího důrazu na psychické onemocnění žalobkyně. Míru poklesu zvolila při zohlednění dalšího onemocnění ve středu procentního rozmezí, tj. 40 %, bez další změny dle § 3 a § 4 vyhlášky. Žalovaná pak s odkazem na tento posudek rozhodnutím napadeným nyní projednávanou žalobou námitky žalobkyně zamítla a své prvostupňové rozhodnutí potvrdila.
8. Krajský soud provedl dokazování posudkem PK MPSV ze dne 7. 12. 2017, který vyžádal. Z posudku zjistil, že žalobkyně byla při jednání PK MPSV přešetřena lékařkou v oboru interní lékařství MUDr. D. A.. Dále byly zohledněny mj. i lékařské zprávy praktické lékařky MUDr. B. ze dne 15. 8. 2016, výsledky vyšetření z hematologické ambulance I. interní kliniky VFN MUDr. P. z období od 27. 4. 2016 do 27. 7. 2016, z plicní kliniky VFN MUDr. B. z 12. 7. 2016 a 18. 11. 2016 a z psychiatrického vyšetření MUDr. J. ze dne 1. 8. 2016. Podle PK MPSV byly k datu vydání napadeného rozhodnutí rozhodnou příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně závažné důsledky onkologické léčby primárního onemocnění (lymfomu), které se postupně rozvinuly a jsou léčebně neovlivnitelné, kdy navíc došlo v důsledku závažného somatického onemocnění k dekompenzaci psychického stavu, který je jen částečně léčebně ovlivnitelný. V důsledku těchto zdravotních obtíží je organismus žalobkyně na úrovni totálního vyčerpání, které neumožňuje pravidelné pracovní zařazení ani s úlevami. Míra poklesu pracovní schopnosti byla proto ohodnocena podle kapitoly II., odd. A, položky 1d přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. na 65 %. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu se podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky tato hodnota zvýšila o 5 %. Posudková komise tedy hodnotila zdravotní stav žalobkyně odlišně od posudku lékaře OSSZ a lékařky žalované v řízení o námitkách. Důvodem bylo jejich nesprávné použití posudkových kritérií, kdy adekvátně nezohlednily závažné důsledky onkologické léčby, které jsou trvalé, léčebně neovlivnitelné a jsou hlavním důvodem invalidizace žalobkyně.
9. Podle ustanovení § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle odst. 2 písm. c) téhož ustanovení se jedná o invaliditu třetího stupně, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 70 %.
10. Podle § 26 zákona o důchodovém pojištění se za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav považuje zdravotní stav, který omezuje tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti

Shodu s prvopisem potvrzuje A. S.

pojištěnce významné pro jeho pracovní schopnost, pokud tento zdravotní stav trvá déle než jeden rok nebo podle poznatků lékařské vědy lze předpokládat, že bude trvat déle než jeden rok.

11. Podle § 39 odst. 3 o důchodovém pojištění se pracovní schopností rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
12. Při určování poklesu pracovní schopnosti se podle § 39 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
13. Z § 56 odst. 1 písm. d) a b) zákona o důchodovém pojištění vyplývá, že zjistí-li se, že po přiznání invalidního důchodu se změnily skutečnosti rozhodné pro výši důchodu nebo pro nárok na jeho výplatu, důchod se zvýší nebo přizná, a to ode dne, od něhož důchod nebo jeho zvýšení náleží. Důchod nebo jeho zvýšení se přitom doplatí nejvýše pět let nazpět ode dne zjištění nebo uplatnění nároku na důchod nebo jeho zvýšení; pro běh této lhůty platí § 55 odst. 2 věta druhá a třetí obdobně. Důchod nebo jeho zvýšení se však doplatí ode dne, od něhož důchod nebo jeho zvýšení náleží, v případě, že důchod nebyl přiznán nebo byl vyplácen v nižší částce, než v jaké náleží, nebo byl neprávem odepřen, anebo byl přiznán od pozdějšího data, než od jakého náleží, v důsledku nesprávného postupu orgánu sociálního zabezpečení.
14. Námitky uplatněné žalobkyní proti napadenému rozhodnutí spočívají převážně ve zpochybnění závěru lékařského posouzení jejího zdravotního stavu lékařskou posudkovou službou žalované. Nárok na invalidní důchod je totiž podmíněn zdravotním stavem pojištěnce a rozhodnutí je proto závislé na odborném lékařském posouzení. Soud předesílá, že posouzení míry poklesu pracovní schopnosti je otázkou odbornou a soud si o ní nemůže učinit úsudek sám, zdravotní stav žalobkyně nepřezkoumává. Podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzují posudkové komise, jako orgány MPSV. I tento posudek nicméně hodnotí soud jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v ustanovení § 77 odst. 2 s. ř. s. a v případě potřeby může zejména uložit též zpracování posudku soudem ustanoveným znalcem z oboru posudkového lékařství. Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti, a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (srov. např. rozsudek NSS ze dne 25. 9. 2003, č. j. 4 Ads 13/2003 – 54, publ. pod č. 511/2005 Sb. NSS, rozsudek NSS ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013 – 20; všechna rozhodnutí NSS uvedená v tomto rozsudku jsou dostupná na www.nssoud.cz).

15. Požadavek (test) úplnosti a přesvědčivosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaná namítala, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila (srov. rozsudek NSS ze dne 2. 4. 2015, č. j. 9 Ads 253/2014-52). Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav posuzované byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem jím tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být dále uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je více zdravotních potíží (§ 2 odst. 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb.), přičemž jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se tu nesčítají, ale procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti tedy komise vyhodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě vyhlášky č. 359/2009 Sb., přičemž zdravotní postižení se podřadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., a současně odůvodní stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí, včetně případného navýšení podle § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb.
16. Z posudku PK MPSV vyplývá, že lékařská posudková služba nesprávně postupovala při stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti. PK MPSV při vypracování posudku vycházela z veškeré zdravotní dokumentace, včetně té, kterou předložila žalobkyně, a při svém jednání zdravotní stav žalobkyně přeshetřila odbornou lékařkou PK MPSV z oboru interního lékařství. Posudková komise hodnotila zdravotní stav žalobkyně komplexně, zohlednila závažné zdravotní důsledky dosavadní onkologické léčby primárního onemocnění žalobkyně a s tím související dekompenzaci jejího psychického stavu. Posudková komise dospěla k závěru o existenci dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně a jeho rozhodující příčinu podřadila pod kapitolu II. (onkologie), odd. A (zhoubné novotvary), položku 1d, kdy se jedná o stav těžkého postižení. Míra poklesu pracovní schopnosti je stanovena pro tuto položku v rozmezí 50 - 65 %, posudková komise stanovila míru poklesu na horní hranici, tj. ve výši 65 %, s dalším navýšením odpovídajícím 5 % s přihlédnutím k dalšímu postižení žalobkyně dle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb. Posudková komise rovněž náležitě odůvodnila posudkové podhodnocení lékařskou službou žalované. Posudek PK MPSV splňuje požadavky úplnosti, přesvědčivosti a správnosti. V posudku byl popsán vývoj zdravotního stavu, zdravotní postižení, které je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, míra stabilizace zdravotního stavu a rozsah zdravotního postižení a bylo řádně odůvodněno i zařazení druhu zdravotního postižení podle vyhlášky č. 359/2009 Sb. Zhodnoceno a odůvodněno bylo i navýšení míry poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 této vyhlášky.
17. Soud tedy na základě provedeného dokazování dospěl k závěru, že míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně činila ke dni vydání napadeného rozhodnutí 70 %, což odpovídá invaliditě III. stupně podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění. Žalovaná vycházela při svém rozhodování ze skutkového závěru, že výsledná míra poklesu

pracovní schopnosti ke dni vydání napadeného rozhodnutí činila pouhých 40 %. Žalobou napadené rozhodnutí se tedy opírá o nesprávně zjištěný skutkový stav a je tedy nezákonné.

18. Krajský soud proto napadené rozhodnutí jako nezákonné zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 s. ř. s.). V tomto řízení žalovaná znovu rozhodne o nároku žalobkyně na invalidní důchod a vezme při tom v úvahu závěr posudku PK MPSV (§ 78 odst. 6 s. ř. s.), podle něhož v případě žalobkyně došlo ke dni 9. 12. 2016 k poklesu pracovní schopnosti o 70 %. Právním názorem soudu je žalovaná v dalším řízení vázaná (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
19. O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. a žalobkyni, která byla ve věci zcela úspěšná, přiznal právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů ve výši celkem 4 719 Kč. Z toho činí odměna za zastupování advokátem 3 000 Kč za 3 úkony právní služby (převzetí a příprava věci, písemné podání návrhu ve věci samé, účast na jednání soudu) po 1 000 Kč za úkon, dále náhrada hotových výdajů 900 Kč za 3 úkony právní služby po 300 Kč, to vše podle ustanovení § 1 odst. 2, § 2, § 6 odst. 1, § 7 bod 3, § 11 odst. 1 písm. a), d), g) § 13 odst. 1 a 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu. K náhradě nákladů řízení patří i 21 % daň z přidané hodnoty z odměny a náhrad zástupce žalobkyně ve výši 819 Kč podle § 57 odst. 2 s. ř. s. za použití ustanovení § 14a vyhlášky č. 177/1996 Sb., když dle údajů o registrovaném subjektu je zástupce žalobkyně registrován jako plátce daně. Zaplacení Nákladů řízení soud uložil žalované k rukám zástupce žalobkyně jako advokáta podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o.s.ř.“), za použití § 64 s. ř. s., a to ve lhůtě, kterou podle § 160 odst. 1 věty druhé o.s.ř. ve spojení § 64 s. ř. s. určil v délce 30 dní s ohledem na vnitřní organizaci žalované a s tím spjatou administrativní náročnost při zpracování uložené povinnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 21. června 2018

Shodu s prvopisem potvrzuje A. S.

Mgr. Jan Čížek v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje A. S.